

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Constans Defensio, Ex S. Scriptvra, Et Vera Catholica
Doctrina, Atqve Observatione Vniuersalis Christianæ
Ecclesiæ Deliberationis de Christiana Reformatione**

Bucer, Martin

Genevae, 1613

De Iustificatione operum 15

urn:nbn:de:hbz:466:1-34315

spiritus Sancti: de Impulsu ac zelo ad omnia bona opera, de expurgatione sordium peccati, quæ adhuc nobis adhærent, de augmento & incremento noui hominis in Christo, &c. Et his sententiis hanc doctrinam continuò subiungit.

Hæc igitur & similia loca quibus ingenium & natura regenerationis & nouæ creaturæ, ipsèque ordo & consequentia, vel cohærentia potius operum Spiritus Sancti in credentibus explicantur, debent Pastores & Ecclesiastæ sæpe in concionibus recitare, fideliter explicare, & probè infigere, quò populus solidè perdilcat, & diligenter semper cogitet, eos qui in Christo regeniti, & ipsi insiti, fructiferi palmites in hac vita, & bonæ arbores facti sunt, oportere etiam bonos fructus ferre: & cum nouum ac diuinum figmentum sint, conditi ad opera bona, in nouis quoque & diuinis operibus versari, quæ nimirum Deus in eis præcepto, vocatione, & dono suo præparauit, & Spiritu suo continenter efficit, ad suam ipsius gloriam, & decus, & ad ædificationem & instaurationem proximorum, &c. Hæc sunt verba Libri, in quibus videatur, an non liber optima fide doceat studium ac zelum erga bona opera, promotionem in noua vita, & totam plenamque iustificationem, quam habere debemus.

Et vt impias eiusmodi verborum rixas ac concertationes Liber Reformationis, vnà cum aliis omnibus erroribus excludat, dat operam, vt de hoc & aliis articulis S. scripturæ quàm maximè consentaneè loquatur. Hinc est quod mauult dicere cum scriptura, Charitatem, & omnes alias virtutes, vnà cum zelo ac studio omnium bonorum operum esse dona Dei, & fructus spiritus S. in iustificatis, & iam in gratiam ab eo receptis, qui iustificationi necessariò cohærent, eamque concomitantur; quàm dicere, quod sint essentielles partes Iustificationis, quæ est opus meræ & gratiæ misericordiæ Dei in Christo, & propter Christum. Quod verò hæc dona Dei, & opera noui hominis Iustificationi necessariò cohæreant, id liber Reformationis iuxta doctrinam S. scripturæ fideliter & docuit & testatus est, quemadmodum in loco paulò antè adducto clarissimum est videre.

Et quemadmodum Deus dedit, vt Aduersarij ipsi fateantur, salutem & iustificationem nostram esse merum opus gratiæ diuinæ, ac penitus in solo & vnico merito Christi consistere, non autem in merito fidei nostræ, charitatis, aut vllius alterius virtutis, meritò Aduersarij hanc contentionem prætermisissent: nisi hac ratione occasionem quæsiuisent, impedimentum aliquod Christianæ Reformationis abijciendi.

Tertia pars huius Accusationis.

De Iustificatione operum.

CAP. XV.

Tertia Accusatio est, propter Iustificationem, quam vocant Operum, & certè contra scripturam.

Respon-

Responsio.

VERUM est: Habetur in Epistol. Iacobi, *Abrahamum ex operibus iustificatum esse, quando filium suum super altare obtulit. Similiter & Rachab, cum nuncios Israëlitarum excepisset, & alia via dimisisset.* Quid verò hoc aliud est, quàm dicere, Deus Abrahamum & Rachab in dictis eorum iustis & bonis operibus, iustos pronūciavit, ac celebrauit? Ambo enim iam antè per fidem iustificati, hoc est, in gratiam Dei accepti fuerant, vt scriptura Genes. 15. & Heb. 11. Quare cū Iacobus ex his duobus exemplis Abraham & Rachab concludit, *Hominem ex operibus iustificari, & non ex fide tantum*, nihil aliud vult, quàm Deum non ex sola fide homines iustificare, hoc est, in gratiam suam accipere: verumeriā ex operibus, hoc est, requirere etiam à suis bona opera, laudare ea ac præmiis afficere, si ab ipsis fiant: quemadmodum Abraham & Rachab commendauit, ac renumeratus est. Et ibi Iustificatio merito significat iustificationem Dei, per quam suis, cū benè operantur, testimonium perhibet, eos commendat, atque idcirco largiter renumerat. Non autem iustificationem operum, perinde ac si opera nos iustificent, que tamen ex nostra parte, vt Aduersarij ipsi fatentur, perpetuò manca sunt, matila & imperfecta. Verum si de hoc negotio alioquin rectè & sentirent & loqui vellent, ne quid gratiæ Christi detraheretur, nullo negotio de nomine concordari posset.

Verbum (iustificari aliquem) significat, vt antea dictum est, in scripturis, aliquando in iudicio absolui, & iustum pronūciari. Hinc S. scriptura eadem voce vtitur pro eo quod est, iustum agnoscere, commendari ac celebrari. Quemadmodum loquitur Dominus Luc. 7. *Et omnis populus audiens, & publicani iustificarunt Deum, baptizati baptismo Ioannis,* hoc est Deum in prædicatione Ioannis, quoniam eam receperant, iustum pronūciarunt ac prædicarunt.

Quandoquidem igitur Deus suos commendat & remunerat secundum opera eorum, quemadmodum Abrahamum & obedientiam eius in filio suo commendauit, iustum prædicauit, & propter eam magnificas ei promissiones fecit, sicut & Rachab, & beneficentiam eius erga nuntios. Hoc modo loquendi scribit Iacobus, hominem ex operibus quoque iustificari, hoc est, iustum pronūciari, commendari ac præmiis affici: ita tamen, vt antea per fidem iustificatus sit, ex eaque ad instar Abrahami & Rachab, bona opera producat.

In eandem sententiam scribit & Paulus Rom. 2. *Non qui audiunt legem, factis exprimunt, iustificabunt,* hoc est, pro iustis habebuntur ac celebrabuntur. Et Dominus Math. 12. *Ex dielis eius iustificaberis, & ex dielis tuis condemnaberis,* hoc est, vel iustus vel iniustus agnosceris, quemadmodum ex fructibus cognoscitur arbor. Cæterum vt nulla arbor mala fructus bonos facere potest, ita nemo bona opera coram Deo facere, & propter ea commendari ac præmiis affici, nisi prius per regenerationem in Christo, primamque ac principalē iustificationem

gratiæ bona arbor, & noua creatura in Christo effectus sit, quemadmodum inquit Paulus Ephes. 2. *Gratia estis seruari per fidem, idque non ex uobis: Dei donum est, non ex operibus, ne quis gloriatur. Nam ipse sumus opus, conditi in Christo Iesu ad opera bona, quæ preparauit Deus, ut in eis ambularemus.* Atque etiam ob hanc solam causam placent Deo bona opera suorum, quod ipsos iam ante in dilecto filio suo sibi acceptos reddidit, atque eiusmodi bona opera in eis preparauit, hoc est, ipsos ad ea uocauit, impellit, promptosque & expeditosque reddit, denique de perfecta filij sui obedientia, quod in illis deerat, adimplet.

Eiusmodi iustificationem operum, qua Deus omnes qui rectè operantur, iustos etiam agnoscit, prædicat, ac remunerat. Item quod omnes Christiani, qui verè Christiani ac fideles sunt, debeant omnibus bonis ac iustis operibus summa diligentia studere, id liber Reformationis non tantum silentio non prætermisit, sed accuratissimè docuit. Videat qui uolet locum iam antè citatum in articulo de Remissione peccatorum, & totum articulum De bonis operibus. Sic igitur rursus apparet, Aduersarios librum reprehendere, ubi nullam iustam causam habent.

Quarta Pars huius Accusationis.

De fiducia bonæ conscientie.

CAP. XVI.

QUARTA Reprehensio libri in hoc articulo est, Scripturam duplicis fiduciæ meminisse, Remissionis uidelicet peccatorum, & bonæ conscientie. Librum uerò de fiducia bonæ conscientie non tantum nihil docere, sed eam penitus reijcere.

Responsio.

IN hac reprehensione rursus notent Christiani, quàm iniustas rixandi & reprehendendi causas Aduersarij quarant.

Primum, Nulla penitus scriptura extat, quæ de fiducia bonæ conscientie, aut ullius proprii operis doceat. Apostolus Paulus loquitur quidem de testimonio, & gloriatione bonæ conscientie, 2. Cor. 1. *Item de examinatione, probatione & cognitione nostri ipsorum, utrum simus in fide, ut Christus in nobis, 2. Cor. 3.* Et Ioannes scribit, *Quod si uerè diligamus proximum nostrum, & præcepta Domini custodiamus, & ea quæ sunt placita coram eo faciamus, per hoc scimus, quod manet in nobis, & spiritu quem nobis dedit. Et sicut ille est, & nos sumus in mundo hoc, &c.* Per hoc etiam cognoscimus, quod ex ueritate sumus, & in conspectu eius suadebimus. cordibus nostris, *πιστοῦν*, quòd si nos non condemnet, fiduciam habemus *παρρησίας*, inquit, *non πεποθῆνεν*, erga Deum: quòdque in die iudicij cognoscamus, quòd ipse manet in nobis, 1. Ioan. 3. & 4. Hec docet S. scriptura, nihil autem de fiducia bonæ conscientie. Quid uerò hinc aliud discendū est, quàm primò Christianos debere seipos examinare, probare ac diligenter cognoscere, utrū uerè credāt, & Christū in se habeāt, annō. Multi enim